

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๔๗/๒๕๕๓

วันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย มีประเด็นวินิจฉัยตามคำร้อง ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่หนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

พิจารณาแล้ว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญไว้ในหมวด ๖ รัฐสภา ส่วนที่ ๖ ตั้งแต่มาตรา ๑๓๘ จนถึงมาตรา ๑๔๑ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ ส่วนที่ ๗ การตราพระราชบัญญัติ ตั้งแต่มาตรา ๑๔๒ จนถึงมาตรา ๑๕๓ มาใช้บังคับกับการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม ดังนั้น การตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งมีประเด็นต้องพิจารณา ดังนี้

๑. การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคสาม และมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ รวมเป็น ๕ ฉบับ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง ๕ ฉบับ และให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ได้มีบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแนบท้ายไว้ด้วยทุกฉบับ จึงเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้วินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๓ ประกอบมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง และนายกรัฐมนตรีได้มีคำรับรองแล้ว

๓. ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้กระทำเป็นสามวาระ โดยการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ และในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา โดยให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา และการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและการประชุมวุฒิสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในชั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีประเด็นจะต้องพิจารณาว่า ระยะเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจะอยู่ภายใต้บังคับตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๖ ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้นำมาใช้บังคับกับ

การตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม หรือมาตรา ๓๐๒ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล เกี่ยวกับการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๖ บัญญัติให้ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖๘ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๔๒ และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา และวุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้น ให้เสร็จภายในหกสิบวัน แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ต้องพิจารณาให้เสร็จในสามสิบวัน ทั้งนี้ เว้นแต่วุฒิสภาจะได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม และให้เริ่มนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา ส่วนมาตรา ๓๐๒ วรรคหนึ่ง (๒) ได้บัญญัติให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐๒ วรรคสาม บัญญัติให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ มาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และให้วุฒิสภาพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๐๒ วรรคห้า บัญญัติให้การลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของแต่ละสภา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้เคยเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยที่ ๓/๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑ ว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และเป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงยังไม่มีผลใช้บังคับ และถือว่ายังไม่มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามคำร้องนี้ จึงเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ย่อมอยู่ในบังคับกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ โดยบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๓๐๒ ได้จำกัดไว้เฉพาะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๔ ฉบับ เท่านั้น คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ต้องปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี ทั้งนี้ไม่ว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้งสี่ฉบับดังกล่าว จะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ก็ตาม ระยะเวลาของกระบวนการตราร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวจะอยู่ในบังคับของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ ทั้งหมด จากการตรวจสอบคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กระทำเป็นสามวาระและมีมติออกเสียงการลงคะแนน ดังนี้

๓.๑ ในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

- ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ที่ประชุมลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๒๔๐ คะแนน จากจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ในที่ประชุม ๒๖๓ คน (สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่ทั้งหมด จำนวน ๔๗๐ คน)

- ในวาระที่สองและวาระที่สาม สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาในการประชุมคราวเดียวกัน โดยในวาระที่สองได้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา แต่ที่ประชุมมิได้มีการลงมติออกเสียงลงคะแนน และในวาระที่สามที่ประชุมเห็นชอบให้ออกใช้เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยคะแนนเสียง ๒๖๘ คะแนน จึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคห้า

มีประเด็นต้องพิจารณาในขั้นตอนการพิจารณาในชั้นสภาผู้แทนราษฎรว่าได้ดำเนินการเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ ที่บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอโดยประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว ได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ และได้เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันที่กำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ แต่อย่างไรก็ตาม การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติระยะเวลาการเสนอกฎหมายหรือพิจารณากฎหมายไว้ในบทเฉพาะกาลก็เพื่อเป็นมาตรการเร่งรัดให้องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด มิใช่ระยะเวลาที่บัญญัติไว้ในส่วนที่เป็นบทบัญญัติปกติทั่วไปที่ถือว่าเป็นกำหนดเวลาบังคับอย่างไรก็ดี จึงเห็นว่าการตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ และวรรคห้าแล้ว

๓.๒ ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา

- ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ที่ประชุมลงมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๗๙ คะแนน จากจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มีอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๘๑ คน (มีสมาชิกวุฒิสภาทั้งสิ้น ๑๕๐ คน)

- ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ได้มีการออกเสียงลงคะแนนรวม ๒๑ ครั้ง มีองค์ประชุมครบตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดและการพิจารณาเป็นไปโดยเสียงข้างมาก

- ในวาระที่สาม ที่ประชุมลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๘๔ คะแนน เกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกวุฒิสภา จึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคห้า

สำหรับระยะเวลาในการพิจารณาของวุฒิสภานั้น วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓ และเห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ รวมเป็นระยะเวลา ๕๘ วัน จึงเห็นว่ากระบวนการตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภาเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ ประกอบมาตรา ๑๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐๒ วรรคสี่และวรรคห้าแล้ว

๔. สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว มีมติไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๔๕ คะแนน สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว และสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๓๐๙ คะแนน ส่วนวุฒิสภาเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๑๑๗ เสียง จึงถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๔๗ วรรคหนึ่ง (๓)

๕. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ การตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวได้ระบุบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙

จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ประเด็นที่สอง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่

พิจารณาแล้ว ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วนั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในหมวด ๑๑ องค์การตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๑ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๒๔๖ จนถึงมาตรา ๒๕๑ โดยมาตรา ๒๔๖ และมาตรา ๒๔๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ การสรรหา และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาตรา ๒๔๘ และมาตรา ๒๔๙ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการถอดถอนและการดำเนินคดีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีการปฏิบัติหน้าที่ขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา ๒๕๐ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมาตรา ๒๕๑ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหน่วยธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในหมวด ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ส่วนที่ ๑ การตรวจสอบทรัพย์สิน ตั้งแต่มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๔ ส่วนที่ ๒ การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ตั้งแต่มาตรา ๒๖๕ ถึงมาตรา ๒๖๙ ส่วนที่ ๓ การถอดถอนจากตำแหน่ง ตั้งแต่มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๒ และส่วนที่ ๔ การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๒๗๕ ถึงมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และหมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาตรา ๒๗๙ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่ามีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว มีเนื้อหาสาระหรือข้อความเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ รวมถึงหลักการพื้นฐานของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งจะได้พิจารณาเรียงลำดับมาตรา ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๗ ได้มีการยกเลิกและเพิ่มบทนิยาม ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐

๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๑๖ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบ การสรรหา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม อำนาจหน้าที่ การถอดถอนและการดำเนินคดีต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖ ถึงมาตรา ๒๕๐ และมาตรา ๒๗๕

๓. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๓

๔. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดเพิ่มเติมต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๕. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๒๕ ถึงมาตรา ๓๑ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีที่มีการขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมถึงการมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนการไต่สวนข้อเท็จจริง และเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐

๖. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ

ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๒ และมาตรา ๒๗๙

๗. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕

๘. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๖ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒

๙. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๕๖ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕

๑๐. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำที่มีการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙

๑๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการจัดให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๖ วรรคห้า

๑๒. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๕ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่นในสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑

๑๓. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่มาตรา ๖๖ ถึงมาตรา ๗๓ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙

๑๔. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

พิจารณาเนื้อหาและข้อความของบทบัญญัติทั้ง ๗๔ มาตรา แห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เทียบเคียงกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่เกี่ยวข้อง กับคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วไม่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้อง และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายอดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ